

Dit is de nieuwsbrief van Sijmen & Annelies, Daniel, Benj en Marie den Hartog.
Hier lees je over hun werk en leven in Isaan, Thailand.

OverSea

Sijmen & Annelies
Daniel, Benj en Marie

in Thailand

Beste nieuwsbrieflezer,

Nieuwsbrief juli 2017

Twee maanden geleden stapten we weer in het vliegtuig naar Thailand. Ik ben verbaasd als ik kijk wat er allemaal voor gebeurtenissen in twee maanden passen. Mooie en moeilijke dingen. We willen zo graag succes zien, een doorbraak waar veel mensen tot geloof komen, maar zover lijkt het nog niet te zijn. Tijdens de jaarlijkse OMF-conferentie, afgelopen weekend, werden we bemoedigd. Rond het thema 'show us your glory', de vraag van Mozes aan de Here God. Ik was onder de indruk van het vergezicht dat Mozes krijgt als hij op de berg het beloofde land mag zien. God laat Mozes het beloofde land zien, maar dit is niet het beloofde land voor Mozes. Mozes 'beloofde land' is leven in de nabijheid van God. En dat is genoeg, toch? Ik zou er welgemeend 'amen' op zeggen, maar moet erkennen dat dit vaak niet het geval is. Toch is dit ons verlangen, dat God ons genoeg is, altijd – in succes en bij uitblijven van succes!

Op de tweede zondag na terugkomst in de kerk praatten we over de toekomst van de kerk. Al snel bleek dat verschillende gemeenteleden zich hadden voorbereid op de overdracht van verantwoordelijkheden in de kerk. Ze waren er klaar voor. Nu we twee maanden verder zijn, zien we dat de gemeente dit ook echt zelf heeft opgepakt. Gemeenteleden bezoeken elkaar, leiden om de beurt de Bijbelstudies in de kerk, bereiden het zingen voor, maken een rooster om ervoor te zorgen dat het Oude en Nieuwe Testament aan de orde komt en ze gaan er op uit om te evangeliseren. Hebben wij dan nog wat te zoeken in Manchakhirie?

Gemeenteleden in actie

Tijdens ons verlof hebben we op veel plekken onze visie verteld voor het district Manchakhirie. We willen niet één kerk zien, maar graag meerder groepen in verschillende delen van het district waar we wonen. Bij elkaar zijn dit 120 dorpen, dus zelfs tien kleine gemeenten zou niet overdreven zijn. Het is waar dat de gemeenteleden alle belangrijke dingen van kerk-zijn onder de knie krijgen, maar het starten van nieuwe groepen is nog een stap verder.

Gelukkig is wat we hoopten dat zou gebeuren nu ook begonnen. Zuster Niam helpt Zuster Djum om zuster Naang te helpen met evangeliseren. Niam en Djum bereiden samen voor, gaan dan naar het dorp Baan Djoot om met Naang verder te praten over wie ze die dag gaan bezoeken om over Jezus te vertellen. Ze doen dit een paar keer per week. Soms gaan we mee, maar meestal doen ze dit zelf. Ze weten van elkaar dat ze 'aan het leren zijn'. En accepteren elkaar als ieders leider. Natuurlijk zou Niam in haar eentje Djum, Naang en een nieuw geïnteresseerde kunnen onderwijzen en begeleiden in hun wandel met God. Maar zij begrijpt heel goed dat als we geen nieuwe leiders opleiden het allemaal afhankelijk wordt van haar net zoals het eens allemaal afhankelijk was van ons.

Wat heeft Jezus in jouw leven gedaan?

Om deze visie te delen met onze gemeenteleden zijn we coaching sessies gestart. We komen door de week samen om voor elkaar te bidden, bijbel te lezen en onze vervolgstappen te plannen. Heel concreet komt dit neer op het plannen van waar we heen gaan, hoeveel mensen vertel ik deze week mijn getuigenis of een Bijbelverhaal.

Een plan kun je niet uitvoeren zonder eerst te oefenen. In de eerste sessie hebben we geleerd om je getuigenis te vertellen. Een kort verhaal over je 'oude leven', het leren kennen van de Here Jezus en hoe God je leven heeft veranderd. Een getuigenis als deze helpt je om te zien of de mensen, met wie je praat, geïnteresseerd zijn in het evangelie of juist niet. Het is bijzonder om te zien hoe iedereen hiermee aan de slag is gegaan. De eerste verhalen duurden aardig lang, maar naargelang ze oefenden lukte het om binnen de anderhalve minuut te blijven. Een tijd de meeste mensen geconcentreerd kunnen blijven luisteren. Broeder Pon had moeite met de korte tijd, maar na een week thuis oefenen, opnemen op zijn telefoon en terugluisteren kwam hij de zondag erop opgetogen naar de kerk en vertelde zijn getuigenis in welgeteld 75 seconden. Gevolgd door een applaus uit de gemeente. Evangelisatie is spannend. Op dit moment lijkt het in de gemeente in Manchakirie andersom te zijn – het is leuk en ontspannen. God geeft ons kracht door Zijn Geest.

In het dorp van zuster Naang heeft een familie de deuren geopend. Gisteren kreeg ik een appje van Djum dat ze er vandaag weer heen zouden gaan. Wij waren blijbaar niet nodig want het leek niet op een uitnodiging ☑. In dit huis zijn vooral Nim en haar moeder geïnteresseerd in het evangelie. Nim is verlamd, nadat ze met haar auto op een olifant is gebotst en de olifant met een gebroken been op de auto terecht is gekomen. Niam, Djum en Naang gaan hier twee keer per week op bezoek om over Jezus te vertellen, te zingen en te bidden. Bidden jullie mee, dat Nim, haar man en moeder tot geloof komen?

Puen de juf

De 13-jarige Puen ontwikkelt zich verder als zondagschooljuf. Ze heeft samen met Annelies een korte training gevolgd. Het is mooi om te zien dat ze plezier heeft in het vertellen van Bijbelverhalen en het aanleren van liederen. Eén zondag was er een nieuw meisje, uit een christelijk gezin, die af en toe naar de kerk komt. Nadat we met het programma klaar waren, zei Puen dat ze nog iets wilde doen. Ze ging er goed voor zitten en begon vragen te stellen over haar geloof en moedigde haar aan om met God te leven en tot Hem te bidden als ze bang is. Prachtig om te zien hoe Puen op deze manier kinderen op God wijst!

Dat terwijl in haar familie lang nog niet iedereen gelooft en de angst voor geesten groot is. Zo schreven we naar onze gebedspartners dat een nichtje van haar in het ziekenhuis lag. De familieleden denken dat ze bezeten is door een geest. De vader van het meisje staat niet open voor het christelijk geloof uit angst dat de geesten hen kwaad zullen doen. Bidden jullie (verder) mee dat deze familie zich tot God keert, hun goede Vader en Verlosser? En dat Puen en haar gelovige moeder standvastig zijn in hun geloof en getuigenis?

Een gezellig stel

De kleine schoolklas in de kerk is ook weer in vol gebruik. Annelies geeft daar Daniel, Benj en Marie doordeweeks Nederlands onderwijs. Om goed bij te blijven volgen Daniel en Benj nu alleen Nederlands onderwijs. Gelukkig komen er na schooltijd regelmatig vriendjes langs of zoeken we die op in de straat. Daniel is altijd wel in voor wat vertier. 's Ochtends om half 7 is hij al wel in voor een spelletje: 'Mam, pap? Zullen we Uno spelen?!' Benj verrast ons steeds weer met zijn oog voor details en verwondering over de natuur. En Marie is een vrolijke meid, die rondsjouwt met knuffels en klei om aan ons te voeren. Een gezellig stel!

Hartelijke groet en Gods zegen,

Sijmen en Annelies

en een high five van Daniel, Benj en Marie